

HRISZTO BOTEV:

IMÁDSÁG

*Igazságos nagy Istenem,
nem te, ki trónolsz fenn az égben,
hanem, ki lelkünkben lakol
s ki benn pezsegsz, dobolsz a vérben:*

*Nem te, Nagyúr, aki előtt
papok, barátok térdre hullnak,
kihez tömjén leng, és kinek
a sáppadt gyertyák lángra gyúlnak;*

*Nem te, ki porból alkotád
az asszonyt és a férfit egykor,
hogy kiteszítsd őket s nyakukra
szakadjon vak nyomor, veszett kór;*

*Nem te, kinek díszet öltenek
felkent pápák és patriarkák,
s kinek nevében a szegényt
a földi édenből kizárták;*

*Nem te, ki a szolgák hadát
tanítgatod koldulva tűrni,
s ki a halál torkába őket
híg reménnyel itatva küldi;*

*Nem te, ki kapzsiságot és
hazugságot hizlalsz a földön
s engeded, hogy a gyöngé nép
hatalmasok jármába törjön!*

*Hanem te, Isten, értelem
istene és szegények, árvák
felemelője, — jöttödöt
a nyomorultak nyögve várják!*

*Nagy Isten! Szítsd szívemben a
szabadság szentséges szerelmét,
hadd harcolhassak népemért,
ó, add, hogy hő vágyam beteljék!*

*Ne várjon immár hasztalan
hazám megrugdalt, drága népe:
szabadító sugárodal
villantsd a gyásszal terhes éjbe!*

*S érintsd meg ajkamat, hogy az
igazságot hirdesse zengve
s add: hangomat ne nyelje el
a puszta gyilkos, tompa csendje!*

Fordította: Képes Géza

(Hriszto Botev [1848—1876] a bolgár nép legnagyobb, legnépszerűbb költője, egyik legnagyobb szabadságharcosa. Küzdelmekkel, harcokkal teli élet után, felkelőcsapata élén, a törökök elleni szabadságharcban esett el. A korabeli orosz forradalmárok (Csernisevszki, stb.) tanításainak szellemében oktatta népét és maga is nagy publicisztikai munkásságot fejtett ki. A bolgár nép születésének századik évfordulóján, egész esztendőn át tartó ünnepekkel ünnepelte. A záróünnepélyt 1949. január 7-én rendezték, Szófiában.)